

L'incompliment reiterat per part de la Conselleria d'Educació i el Govern valencià de l'Acord de Plantilles de Secundària, signat ara fa dos anys i encara pendent de publicació al DOGV, ha aconseguit assolir dimensions escandaloses. Falten per construir els

instituts previstos al Mapa Escolar de la pròpia Conselleria i no s'han creat els llocs de treball acordats. Això, per parlar només dels grans incompliments. En un viatge imaginari per les claus de l'Acord de Plantilles, en el text següent es pot identificar de

manera diàfana els "camins inescrutables" de la política educativa del partit en el govern.

Acord de Plantilles de Secundària

Les claus d'un incompliment

Signat en els moments anteriors a les eleccions autonòmiques de 1999, el document conté en la pràctica el millor acord de plantilles de Secundària de tot l'Estat espanyol. Per iniciativa dels sindicats, el text de l'Acord està ple de cauteles i salvaguardes que pretenen impedir eventuals maniqueïsmes interpretatius. Per això, la pròpia Administració ja va manifestar aleshores la seua estranyesa per tanta prevenció.

L'Acord estableix un pacte a tres bandes. En primer lloc, es fixen els criteris que defineixen la plantilla estable, és a dir, els trams educatius, ESO i Batxillerat, i el professorat afectat, docents de Secundària que imparteixen eixos trams. El segon aspecte apunta l'increment d'aquest professorat de Secundària. Es tracta de 3.200 professors nous respecte de la plantilla real del curs 1998-99, estimada en uns 12.500, aproximadament, sense comptar el professorat de Primària als IES, uns 2.800, ni el professorat dels Cicles Formatius. L'increment mínim del professorat dels cicles formatius s'estableix en 1.198 professors nous, pendent de negociar les seues plantilles. En tercer lloc, l'Acord fixa quines són les construccions i les adequacions dels IES que l'Administració es compromet a abordar, tot i reconeixent que les adequacions anomenades "menors" han de realitzar-se encara que no consten al document. Són, com es veu, tres maneres diferents de definir-ho. Finalment, Conselleria es compromet a presentar l'Acord al Govern Valencià per a la seua publicació al DOGV.

Plantilles i llocs de treball

Totes les precaucions es justifiquen en la situació del sistema educatiu en el moment de la negociació, donat que les millors plantilles del món podrien resultar inservibles si no es vinculen a centres i a llocs de treball concrets i no es defineix de quin professorat es parla, atesa la creixent interrelació entre cossos docents que es dona com a resultat del desenvolupament de la LOGSE. A les plantilles dels instituts hi haurà professorat de Primària en el primer cicle d'ESO i professorat de Secundària en ESO i Batxillerat. Aquesta última part de la plantilla és precisament

"La Conselleria haurà d'explicar les raons per les quals des del mateix dia de la signatura de l'Acord ha estat treballant en la direcció contrària al seu compliment."

l'objecte de l'Acord. Els Cicles Formatius comptaran amb professorat específic de Secundària i professorat tècnic. En aquest sentit, l'Acord anticipa l'increment inicial d'aquests últims docents, a partir del qual encara cal enllistir una negociació específica.

El president de la Generalitat i el conseller Tarancón, en la inauguració del curs 2000/01. / XELO GARCIA

L'Acord no estableix la distribució de professors i professores en cada especialitat, però assenyalava el camí que ha d'adoptar-se quan es refereix a "fixar els criteris que permeten calcular una plantilla modular aplicable a tots els nivells educatius impartits en cada centre" i de "configurar la plantilla tipus per a cada un dels models de centre". En preveïa que la nova distribució de professorat implique canvis del nombre de professors per especialitats, es creen mecanismes de recol·locació i es garanteix en tot cas la permanència del professorat a la mateixa localitat de destinació mentre no estiguen finalitzades les construccions del Mapa Escolar.

El curs 1999-00 hauria d'haver estat protagonitzat pel desenvolupament de l'Acord en tres sentits, sense oblidar el problema constant de les construccions. Primerament, calia haver establert la plantilla tipus de cada IES. En segon lloc, s'hauria d'haver desenvolupat els mecanismes replegats en l'Acord per solucionar els problemes de determinades especialitats i del sistema educatiu. Per últim, calia que es negociaren les plantilles dels Cicles Formatius. Tanmateix, res d'això s'ha fet.

La Conselleria haurà d'explicar les raons per les quals des del mateix dia de la signatura de l'Acord ha estat treballant en la direcció contrària al seu compliment. La seua actuació ha estat presidida en aquest terreny per l'opacitat informativa i per la preocupació de veure com suprimeix llocs de treball anticipant-se a allò que indica el propi Acord.

De la DG de Centres a Personal

El cos de l'Acord es va negociar amb la Direcció General de Centres, responsable de les plantilles al curs 1998-99. La xifra de 3.200 professors nous no suposa una quantitat inventada, sinó que és el resultat d'aplicar els criteris de l'Acord al Mapa Escolar, 18.400 llocs de treball, i llevar-li després, d'una banda, la plantilla de Secundària existent en eixe moment, els professors definitius, més els provisionals i els interins, uns 12.500 aproximadament; per altre costat, s'ha de restar el total de docents que impartiran primer cicle d'ESO als instituts en virtut de l'Acord de Primària, uns 2.800 mestres aproximadament. No sembla casual que el Sindicat coincidira en el càlcul amb l'Administració i els altres sindicats.

¿Com pot explicar l'Administració que en els càlculs que fa a partir de l'Acord aparega inclòs en els increments no només el professorat afectat en el document signat, sinó tot el professorat del sistema educatiu a Secundària, és a dir, mestres del cos de Primària, professorat de Secundària i professorat dels Cicles? ¿És a la Direcció General de Personal, responsable de les plantilles des del curs 1999/00, a qui cal atribuir l'inexplicable canvi d'orientació?

D'acord amb la tradició que planifica l'increment de plantilles d'un exercici acadèmic en el curs anterior, la Conselleria va complir aproximadament en el 1999/00 l'Acord, pel que fa a la creació de llocs de treball. En el període esmentat es van crear 1.060 places (l'Acord preveia crear-ne entre 1.100 i 1.400), encara que d'aquesta quantitat 181 es van catalogar com a places a temps parcial. Per tant, les xifres reals de places noves suposen un total de 900 llocs de treball.

En el curs actual 2000/01, la creació ha estat molt inferior a les previsions de l'Acord, entre 900 a 1.100 professors nous. Segons les dades del Sindicat, s'han creat 781 places noves, de les quals 325 són a temps parcial, el que representa una creació real de 456 places noves. És a dir, durant els dos primers anys d'aplicació de l'Acord el sistema educatiu valencià només disposarà de 1.356 places de nova creació, per sota de les 2.000 o 2.500 places que assenyalava l'Acord.

Conselleria no reconeix el retall

L'incompliment no seria tan greu si l'Administració reconeguera el retall i explicara les raons per les quals no ha complert l'acordat. Això permetria acceptar el compromís d'incrementar les creacions al tram següent, com preveu l'Acord. Pel contrari, la Conselleria nega l'incompliment i es nega a facilitar les dades centre a centre, amb l'argument que ha consolidat 1.000 llocs al Concurs General de Traslats (CGT) i ha convocat 1.000 places a oposicions, és a dir, 2.000 llocs d'increment. El que l'Administració silencia és que consolidar 1.000 llocs al CGT no significa crear-ne cap de nou, ja que el professorat provisional afectat ja formava part de la plantilla real en el moment de la signatura de l'Acord.

La plantilla actual està formada pel professorat definitiu, el professorat provisional, el professorat opositor de l'any 2000, el professorat interí amb vacant i el professorat de Pedagogia Terapèutica que tre-

balla als IES. En el curs 2000/01, segons l'Acord, aquest professorat hauria de sumar un total que oscil·laria entre els 14.580 i 15.080 docents, sense comptar els mestres de primer cicle de Secundària que ja treballen en els IES. Segons les xifres recollides en documents oficials de l'Administració, com la plantilla definitiva apareguda al DOGV, les comissions de servei, les adjudicacions i altres, es dedueix que la plantilla actual suma un total de 14.340 professors i professores, dels quals més de 500 estan treballant en places a temps parcial, amb el que la plantilla actual s'estableix en uns 13.840 docents. Cal assenyalar que l'Administració considera les vacants de temps parcial com a places reals, un criteri impossible de compartir mentre no es convertisquen en places completes. Així les coses, la pregunta a plantejar és on "s'amaguen" les entre 750 i 1.350 places que falten.

La privada va a més

Els retalls i les maniobres comparables denunciades pel que fa a les plantilles del sector públic tenen lloc al mateix temps que es concerta l'Educació Infantil en centres privats i s'amplien els concerts i les subvencions als ensenyaments postobligatoris, com reflecteix el DOGV d'agost passat. S'incompleix l'Acord de Plantilles mentre poblacions i barris manquen d'instal·lacions educatives, en algun cas des de fa més de quinze anys, i mentre, com està fent-se habitual, els centres demanen professorat que no arriba. Per "capritx" s'ha canviat el sistema d'adjudicació del professorat i s'ha provocat el caos i el col·lapse a les direccions territorials d'Educació, menyspreant el professorat afectat i deixant sense solució cap problema del sistema educatiu. En aquest panorama, s'ha eixamplat el sistema arbitrari de concessió de comissions de servei "llepolicies per a enganyar al xic" -

"S'incompleix l'Acord de Plantilles mentre poblacions i barris manquen d'instal·lacions educatives des de fa més de quinze anys."

posar parxes als desgavells provocats pel sistema. I un llarg i amarg etcètera.

El Sindicat ha demanat de manera reiterada els responsables de Conselleria la convocatòria de la Comissió de Seguiment de l'Acord de Plantilles, juntament amb tota la informació necessària per contrastar l'evolució de la plantilla real amb els compromisos del document de 1998, unes dades que han de ser analitzades pel conjunt d'organitzacions sindicals per tal d'exigir responsabilitats. Mentrestant, la política educativa del Govern valencià va donant els seus fruits.